

Par sensitīvo datu publiskošanu

Publicēts: 20.03.2020.

Ziņas

Datu valsts inspekcija, paskaidro, ka saskaņā ar Vispārīgās datu aizsardzības regulas (Regula) 6.panta 1.punkta d) apakšpunktu personas datu apstrāde ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citas fiziskas personas vitālas intereses (piemēram, gadījumos, kad nepieciešams veikt pasākumus epidēmijas uzraudzībai), kā arī saskaņā ar 9.panta 2.punkta "i" un "j" apakšpunktu, īpašu kategoriju (veselības datu) personas datu apstrāde ir atļauta, ja apstrāde ir vajadzīga sabiedrības interešu dēļ sabiedrības veselības jomā (piemēram, aizsardzībai pret nopietniem pārrobežu draudiem veselībai).

Lai noskaidrotu personas datu apstrādes tiesiskumu un samērīgumu, jāņem vērā konkrētās rīcības nolūks, mērķis, kura sasniegšanai personas dati tiek vākti, apstrādāti, publicēti. Informācija var būt publicēta tādā apjomā, kas ir nepieciešams mērķa sasniegšanai. Personas datu aizsardzībai nav jābūt šķērslim, kas kavētu efektīvu cīņu ar infekciju slimību (tai skaitā Covid-19) izplatību, bet gan novērstu nepamatotu un nesamērīgu informāciju izplatīšanu par konkrētām saslimušām personām vai personām, kuras atrodas riska grupā. Ir svarīgi, lai attiecīgā informācija tiktu izmantota, lai veiktu konkrētos pasākumus sabiedrības veselības jomā. Savukārt tādas informācijas publicēšana, kas ļauj identificēt personas, var veicināt diskrimināciju un radīt risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, kā arī nelabvēlīgi ietekmēt to ekonomisko un sociālo stāvokli.

Personas dati ir jebkura informācija, kas ļauj identificēt konkrēto personu, un proti, vārds, uzvārds, dzīvesvieta, tālruna numurs, darba vieta, e-pasts, automobiļa numurs u.tml. Noteiktos gadījumos arī bez vārda, uzvārda pieminēšanas var identificēt personu, piemēram, vīrietis, dzīvo Ogrē, tālruna numurs xxx, strādā Valsts ieņēmumu dienestā ir identificējoša informācija. Savukārt informācija, ka Rēzeknē ir 200 skolotāji, kuriem ir 5 gadu darba pieredze – nav identificējoša informācija un uz to neattiecas Regulas noteikumi.

Ja informācija par saslimušiem tiek publicēta tādā veidā, kas neļauj identificēt konkrētas saslimušas personas, šādas informācijas publicēšanai netiek piemēroti Regulas noteikumi. Ja ir iespējams publicēt detalizētāko karti, neidentificējot konkrētās personas, atbildīgā iestāde var to darīt, piemēram, norādot konkrēto pilsētu vai apdzīvoto vietu, kur ir vairāk iedzīvotāju. Savukārt, ja mazā apdzīvotā vietā ir konstatēta tikai viena saslimusi persona un šī informācija tiks publicēta publiski, ir liela iespējamība, ka konkrētā persona tiks identificēta (Piemēram, Radopolē (Viļānu pagastā) ar 250 iedzīvotājiem personai ir konstatēta saslimšana ar Covid-19). Šādā gadījumā informācija būtu publicējama lielākās apdzīvotas vietas teritorijas mērogā. Teritorijas mērogs būtu jānosaka atbildīgajai institūcijai, kurai ir informācija gan par saslimušo skaitu, gan par to atrašanās vietu un kura var izvērtēt riskus.

Publicējot informāciju par saslimušo personu skaitu un konstatētiem saslimšanas vietām būtu jāvērtē vai šādas informācijas publicēšana nevarētu radīt augstu risku saslimušo personu un to tuvinieku tiesībām un brīvībām vai arī radītu sabiedrībā maldīgu priekšstatu par to, ka kāda vieta ir vairāk/mazāk droša, kā arī būtu jāvērtē citi iespējamie riski, kas var negatīvi ietekmēt sabiedrības intereses (piemēram, cilvēki baidīsies veikt pārbaudes, jo informācija par viņu atrašanās vietu tiks publicēta).

Būtu norādāms, ka ārkārtas situācijā noteiktie drošības pasākumi ir jāievēro neatkarīgi no tā, vai konkrētajā apdzīvotajā vietā ir konstatēti saslimšanas gadījumi vai nē.

Datu valsts inspekcija aicina aktuālo informāciju par Covid-19 un tā izplatību iegūt tikai no uzticamiem avotiem, oficiālām valsts vai publisko iestāžu mājaslapām internetā vai to sociālo tīklu kontiem. Piemēram, no Veselības ministrijas un Slimību profilakses un kontroles centra izteiktajiem ieteikumiem savas un citu personu veselības un drošības aizsardzībai.

<https://www.dvi.gov.lv/lv/par-sensitivo-datu-publiskosanu>